

Είναι αναστρέψιμη η καταστροφή;

ΤΑΚΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

<http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/>

Ενώ η καταστροφή των λαϊκών στρωμάτων συνεχίζεται και εντείνεται, με περίπου 4 εκ των πολιτών (σχεδόν το 40% του πληθυσμού) να έχουν ήδη φτωχοποιηθεί, την ανεργία να αγκαλιάζει σχεδόν 60% των νέων και την Υγεία, και Εκπαίδευση να καταρρέουν, η νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση, που (μέσω της ένταξής μας στην ΕΕ) είναι η απώτερη αιτία της καταστροφής αυτής, επίσης προχωρά αλματωδώς. Έτσι, μόλις ανακοινώθηκε ότι ΕΕ και ΗΠΑ θα ξεκινήσουν άμεσα διαπραγματεύσεις για μια υπερατλαντική συμφωνία ελεύθερου εμπορίου που ανοίγει το δρόμο για τη μεγαλύτερη, στην Ιστορία, εμπορική συμφωνία ανοίγματος και απελευθέρωσης των αγορών εμπορευμάτων. Και αυτό τη στιγμή που η μεν ρεφορμιστική Αριστερά μας, εντελώς αποπροσανατολιστικά, μιλά για το... τέλος της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης και την αλλαγή “από τα μέσα” της ΕΕ, ενώ η αντισυστημική Αριστερά, προσκολλημένη σε ξεπερασμένες θεωρητικές κατασκευές που δεν έχουν σχέση με το νέο φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης και τη συνακόλουθη απώλεια της οικονομικής και γενικότερα εθνικής κυριαρχίας, μιλά για ...ενδο-ιμπεριαλιστικές αντιθέσεις.

Κατά την άποψή μου, απώτερη αιτία της καταστροφής είναι η ένταξή μας στην ΕΕ και μέσω αυτής στην νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση. Επομένως, το συνεκτικό αίτημα, που θα μπορούσε να συνενώσει τα λαϊκά στρώματα που αποτελούν τα θύματά της σε ένα παλλαϊκό μέτωπο για την σωτηρία από την καταστροφή, θα μπορούσε να είναι η έξοδος από την ΕΕ, μέσα από ένα συγκροτημένο πρόγραμμα με βραχυπρόθεσμους, μεσοπρόθεσμους και μακροπρόθεσμους στόχους για την έξοδο από την ΕΕ, σαν προϋπόθεση για την αποκοπή των δεσμών μας με την νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση.[1] Με τη μαζική απήχηση που θα είχε ένα παρόμοιο ευρύ μέτωπο σαν το προτεινόμενο, τόσο η σημερινή καταστροφή, που δεν είναι μόνο οικονομική αλλά και κοινωνική και πολιτιστική, θα μπορούσε να αντιστραφεί, αλλά και θα μπορούσαν να τεθούν οι βάσεις για μια ριζική συστημική κοινωνική αλλαγή μέσα από το ξανακτίσιμο της παραγωγικής δομής με βάση την αυτοδυναμία.

Αντί, όμως, για τη δημιουργία μιας μαζικής συλλογικής συνειδητοποίησης πάνω σε συγκριμένα και πραγματοποιήσιμα αιτήματα, υπάρχει μια απερίγραπτη ιδεολογική σύγχυση για τα πραγματικά αίτια της καταστροφής και τις δυνατότητες εξόδου από αυτή, που σε μεγάλο βαθμό είναι, βέβαια, καλλιεργημένη από τα άθλια ΜΜΕ που ελέγχουν οι οικονομικές και πολιτικές ελίτ. Δικαιολογημένα οι ντόπιες και ξένες ελίτ πανηγυρίζουν για τη μεγάλη σχετική ευκολία (που κανένας δεν περίμενε), με την οποία καταστρέφουν τον ελληνικό λαό, που δεν οφείλεται ασφαλώς στην εθελοδοουλία και παρόμοιες (βολικές) ανοησίες που υποστηρίζουν περισπούδαστες

«ερμηνείες» κάποιων «αριστερών». Στην τρομερή όμως αυτή σύγχυση συμβάλλει αποφασιστικά και η αποτυχία της αντισυστημικής Αριστεράς που, ενώ σωστά βλέπει ότι διέξοδος από την καταστροφή μέσα στην ΕΕ είναι αδύνατη, δεν επιδίωξε να ηγηθεί ενός λαϊκού μετώπου σαν το παραπάνω. Αντίθετα συνδέοντας την έξοδο από την ΕΕ με την σοσιαλιστική επανάσταση, ουσιαστικά παράπεμψε την άμεση σωτηρία από την ολοκληρωτική καταστροφή στις ...Ελληνικές καλένδες, αφού προφανώς δεν υπάρχουν οι υποκειμενικές συνθήκες γι αυτήν.

Περιττό βέβαια ν' αναφερθώ στη σύγχυση που δημιουργεί εκείνο το τμήμα της Αριστεράς που δεν κάνει απλά λάθος στρατηγικής, όπως η αντισυστημική Αριστερά, αλλά εσκεμμένα, για να κατακτήσει την εξουσία, υποστηρίζει την αποπροσανατολιστική θέση ότι είναι δυνατή η διέξοδος από την κρίση μέσα στην ΕΕ και την Ευρωζώνη, προσελκύοντας έτσι τους απογοητευμένους (τ. βολεμένους) νοικοκυραίους του ΠΑΣΟΚ και αυξάνοντας αλματωδώς τις ψήφους της. Φυσικά, σε περίπτωση «νίκης» στις επόμενες εκλογές, οπότε θ' αποκαλυπτόταν η εξαπάτηση, αυτό θα οδηγούσε στην εξαφάνιση γενικά της Αριστεράς, όπως ήδη έχει γίνει στην υπόλοιπη Ευρώπη! Ούτε αναφέρομαι στην παραλλαγή της εκδοχής αυτής που υποστηρίζει μεν έξοδο από την Ευρωζώνη αλλά όχι και από την ΕΕ –που στη πραγματικότητα είναι και το «Σχέδιο Β» της υπερεθνικής ελίτ αν γίνει ανεξέλεγκτη η κατάσταση στην Ελλάδα...

Μια σημαντική παράπλευρη απώλεια αυτής της ολοκληρωτικής αποτυχίας της Αριστεράς ήταν η στροφή των λαϊκών στρωμάτων σε ακροδεξιά σχήματα, τα οποία όμως στην Ελλάδα δεν είναι καν του τύπου των πατριωτικών–εθνικιστικών κομμάτων όπως το Κόμμα της Ανεξαρτησίας στη Βρετανία. Αντίθετα, η ηγεσία των σχημάτων αυτών εμπνέεται από τους...Γερμανοτσολιάδες και τα προπολεμικά (αλλά και μεταπολεμικά) φασιστοειδή, που πάντα ήταν μια ελάχιστη μειοψηφία στον Ελληνικό λαό, και σήμερα χάρη στη προσέλκυση οργισμένων λαϊκών στρωμάτων (που δεν έχουν βέβαια σχέση με τον εθνικοσοσιαλισμό!) χρησιμοποιούνται από τις συστημικές δυνάμεις σαν “φασιστικός μπαμπούλας”, για αποπροσανατολισμό και ψηφοθηρικούς λόγους. Ένα όμως πραγματικά πατριωτικό κίνημα που θα καταλάβαινε ότι η μετανάστευση είναι συνέπεια της παγκοσμιοποίησης και ότι η έξοδος από την ΕΕ θα έλυne επίσης αυτό το πρόβλημα, θα μπορούσε να παίξει σημαντικό ρόλο σε ένα παλλαϊκό μέτωπο.

Στη σειρά των άρθρων που θα ξεκινήσουν με τη στήλη μου στην Κυριακάτικη «Ε» της 24/2 και θα εναλλάσσονται με αυτή τη στήλη θα προσπαθήσω να δώσω απαντήσεις στα ερωτήματα που έθεσα εδώ.

Link: http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/greek/grE/gre2013/2013_02_16.html

¹ Βλ.λ.χ. <http://www.periektikidimokratia.org/anakoynoseis/2012-11-05/apergia-6-11-2012-palevoume-ee-mekea>